

MODERATOR

Magnus Karlsson:
Ett vårtecken som
jag helst vill slippa

Så är våren här. Eller rättare, borde vara här.

För ännu är det snålblåst och snöblandat regn, ännu är det mulet, grått och trist och inga knoppar har brutit.

Det är egentligen min bästa tid på året.

Men ett litet undantag.
Studsmattan ska fram.

Alltså den som barnen trumfat igenom att familjen ska ha i trädgården. Det är den andra - vår första var liten och smidig och höll i många år. När den till slut tackade för sig försökte jag länge få de yngre medlemmarna av familjen att acceptera att vi inte skulle köpa

Ställningen på rätt plats
och ihopsatt innan den
rasar. Själva mattan på
rätt håll, rätt krok i rätt
skåra. Suck.

någon ny. Taktiken var i grunden den samma som jag använde på en gammal gungställning som ingen använde: Jag tog bort gungorna och när ingen hade klagat på två månader lade jag ut den på blocket.

Den här gången valde jag tystnad och förhållning.

Det funkade så klart inte. Förra våren stod jag så lunda åter på den mossangripna plätten med hundratal smådelar och ett verktyg som ser ut som en korkskruv för att spänna fjädrarna.

Det är ett Sisyfosarbete. För att uttrycka det milt. Har du aldrig monterat en studsmatta så är mitt enkla råd att hålla dig undan.

Och man måste ha hjälp - att göra det ensam är i praktiken omöjligt.

Ställningen på rätt plats och ihopsatt innan den rasar. Själva mattan på rätt håll, rätt krok i rätt skåra. Suck.

När den första delen väl är avklarad - alltså själva studsmattan - ska säkerhetsnätet monteras. Detta görs med rör och muttrar i ett så intrikat system att valfri urmakare knappt reder ut det.

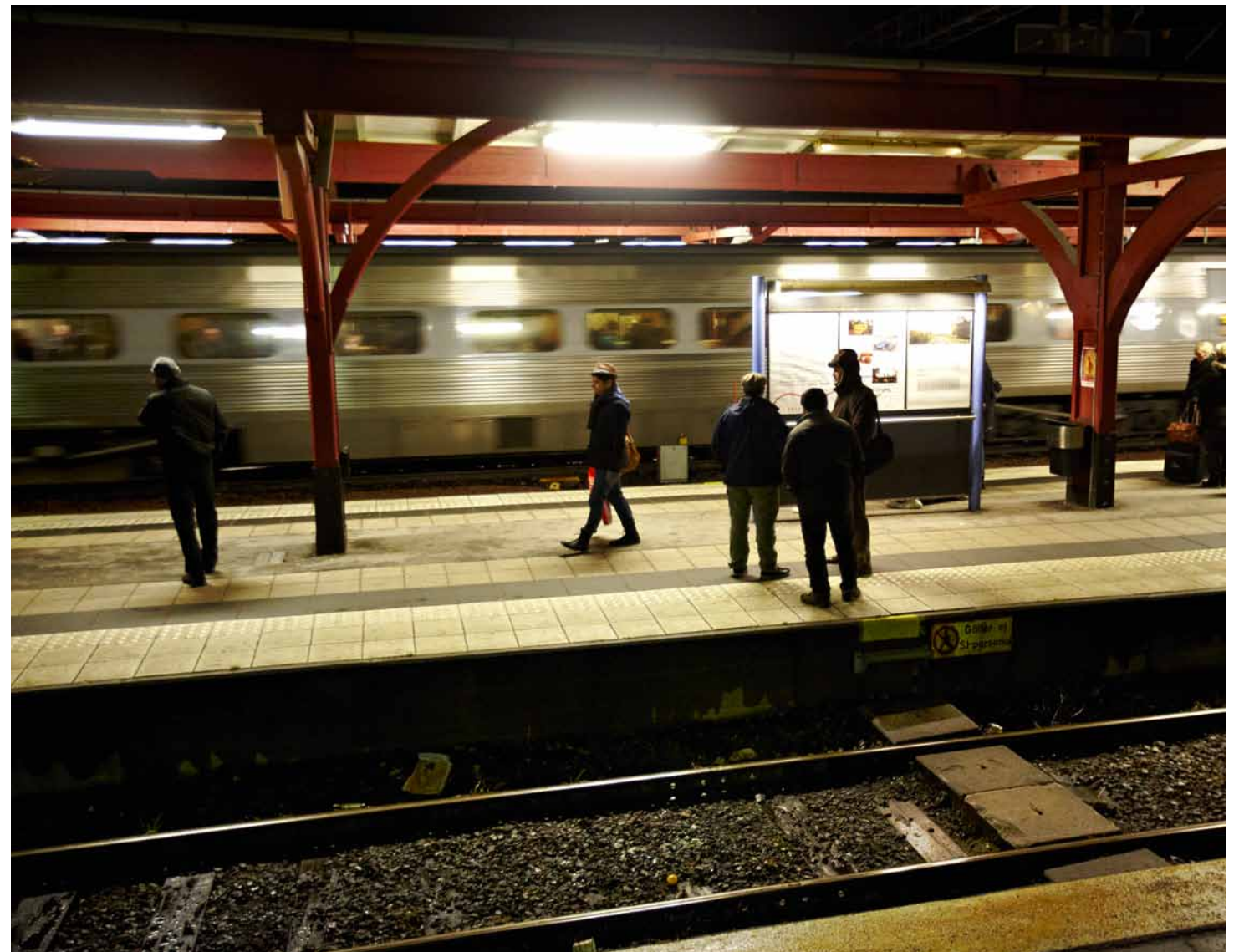
Efter halva arbetet börjar det alltid regna.

Och när allt till slut är klart och monstret - väl synligt på Googles satellitbilder - står på plats dröjer det aldrig många dagar innan det börjar snöa igen.

Det finns egentligen bara ett ljus i mörkret: Studsmattan uppskattas av hela kvarterets barn.

Och vad gör man inte för de små telningarna?

MAGNUS KARLSSON
0470-77 06 07

Debattsvår/ Kommentar till En kall hand över Södra stambanan
av Lars-Olof Franzén den 21 mars.

En höghastighetsbana genom Kronoberg är en stor möjlighet för länet.

FOTO: HANS RUNESSON/TT

Höghastighetsjärnvägen
är en möjlighet för länet

Södra Stambanan är Kronobergs läns viktigaste järnväg och kommer så att vara i minst 25 år till och kanske mycket längre än så.

Talet om Höghastighetsjärnväg i Södra Sverige har pågått länge. Västra Kronobergs län har via Europakorridoren jobbat hårt under många år för att få en höghastighetsjärnväg förlagd utmed E 4:an. Alternativet är ett av flera i Trafikverkets utredning.

På senare tid har även övriga länet börjat engagerat sig i frågan. Flertalet av kommunerna som ligger utmed södra stambanan är medlemmar i nätverket Stambanan.com, som har arbetat fram ett förslag till sträckning för en ny järnväg. Denna sträckning går via Alvesta/Växjö till Älmhult och Hässleholm det vill säga relativt nära södra stambanan. Just nu pågår arbeten på olika håll för de olika alternativa sträckningarna. Bland annat Sydsvenska Handelskammaren har ställt sig bakom Östra alternativet.

Regionen har inte tagit ställning för de olika alternativa sträckningarna, utan det är just nu en fråga för kommunerna att arbeta med. Jag förutsätter

däremot att när Regeringen och Trafikverket beslutat om sträckningen kommer regionen aktivt att stötta detta projekt på olika sätt.

När regionen i olika sammanhang har fått frågan hur Region Kronoberg (eller tidigare Regionförbundet) ser på höghastighetsjärnväg har svaret varit tydligt: Vi är positiva till en höghastighetsjärnväg under förutsättning att Södra stambanan fortsätter att upprustas för att kunna verka som stambana. Ett krav är att Kust till Kust-banan samtidigt upprustas och ansluts till den nya banan. Bygandet av ny järnväg får inte minska på anslaget till övriga järnvägar och vägar. Detta är mina krav och jag förutsätter fortfarande att det är regionens krav inför en eventuell ny järnväg.

Vad Södra stambanan kommer att användas till i framtiden kan nog ingen säga säkert i dagsläget. Det beror på sträckningen av en eventuell ny järnväg. Det beror också på om det är intressant att nästa generation Öresundståg, kan köra i den hastighet som krävs för en höghastighetsbana. Detta ger olika möjligheter. Vi kan

ha en stambana där vi kör lite långsammare. Det vill säga godståg, krösa-tåg, pågatåg och kanske en del Öresundstågstrafik. Kanske långsamtgående fjärrtåg, nattåg.

Vi kan ha en höghastighetsbana där vi kör fjärrsnabbtåg och snabba regionaltåg. För mig är inte det något konstigt och inte heller någon nackdel för Södra stambanan.

Det viktigaste för Kronobergs län oavsett sträckning, är att det finns förbindelse till den nya järnvägen med snabb och effektiv trafik. Där spelar Kust till kust-banan stor roll och en upprustning av den är för länet lika viktig som en ny höghastighetsbana.

Lars-Olof Franzéns farhågor är inte obefogade. Men om Region Kronoberg, tillsammans med andra med liknande intressen, fortsätter att bevaka och prioritera regionala vägar, järnvägar och anslutningar, så kan Sverige-bygget bli en framgång för länet.

Med nya snabbtåg och all den nuvarande trafiken kvar blir kronobergarna vinnare när tågkommunikationerna går in i en ny era.

SVEN SUNESSON (C)

Gruppledare och 2:e vice ordf. i Trafiknämnden

Vad Södra Stambanan kommer att användas till i framtiden kan nog ingen säga säkert i dagsläget. Det beror på sträckningen av en eventuell ny järnväg.

SVEN SUNESSON